DZIENNIK
Departamentowy Płocki.

N.o 28.

Dnia 13go Kwietnia 1811.

To promote the common welfare.

Ad. Smith.

Prefekt Departamentu Płockiego

Odbieraiąc od WW. Podprefektów przedstawienia: iż wielu obywateli, którzy w skutek obwieszczenia mego z dnia 9. Listopada r. z. w No. 7. dziennika depart. umieszczonego, podawszy, lub zamyślaiąc podadź wnioski swe do Rady prefekturalnéy o remissye w zaległych podatkach, w nadziei: że im takowe przyznane zostaną, w opłacie zaległości do skarbu, lub w przyymowaniu rozpisu naturaliów na zaspokoienie tychże zaległości przeznaczonych ociągaią się; sądzę bydź potrzebném ostrzedź tychże obywateli: iż Rada prefekturalna na mocy dekretu N. Pana z dnia 17. Grudnia r. z. w Nr. 19. dziennika depart. umieszczonego, tylko szkody przez pożar, gradobicie, wylew wody zrządzane roztrząsać, i w takich iedynie przypadkach remissye kwalifikuiącym się interessentom udzielać będzie. Wszelkie zaś inne straty w latach 1806 i 7 przez woynę poniesione, iedynie po dokładném wyindagowaniu na gruncie, skrupulatném roztrząśnieniu przez mieyscowego Podprefekta i iego świadectwie o zupełnéy kwalifikacyi interessenta, do uzyskania ulgi w zaległych podatkach, dopiero do ostatecznego potwierdzenia, końcem zyskania umorzenia takowych zaległości iako inexigibiliów JW. Min. Skarbu przedstawiane bydź maią; zyskanie przeto umorzenia zaległych podatków, o które obywatele z powodu strat w czasie woyny poniesionych, starać się będą, wymaga ścisłego udowodnienia i zupełnego wyiaśnienia stanu niemożności, gdyż w przeciwnym razie, obywatel skutku żądania swego nie uzyskałby, a Podprefekt za przedstawienie nie kwalifikuiącego się do zyskania umorzenia zaległych podatków, zostałby

odpowiedzialnym. Życzę zatém i wzywam tych obywateli, którzy z prozbami tego gatunku do Rady prefekturalnéy udali się, a które prawie w ogolności, iak prawo wymaga, do remiſſyi nie kwalifikuią się, aby, nie spuszczaiąc się na oczekiwanie zyskania umorzenia, w zaległościach skarbowi uiszczać się pospieszali, póki do tego przez zaspokoienie onych naturaliami maią sposobność, gdyż tylko prawdziwie zniszczeni i przez to w zupełnéy zostaiący nie sposobności opłacenia zaległych podatków z lat woiennych, spodziewać się mogą w czasie umorzenia takowych przez decyzyą JW. Miniſtra Skarbu; większa zaś część wyſtawioną będzie na całą oſtrość exekucyi, iaką Rząd na nieuiszczaiących się debentów w tym czasie, gdy przez wskazane onym Nayłaskawszego Monarchy prawdziwe dobrodzieyſtwo, naydogodnieyszą do tego porę maią, chce mieć słusznie rozciągnioną.

Ninieysze oſtrzeżenie, aby powszechnéy doszło wiadomości, Burmiſtrze i Woyci w gminach swych dokładnie ogłosić, i że się tak ſtało, przed Podprefektami udowodnić są obowiązani.

Płock, dnia 10. Kwietnia 1811.

A. Suminski, Z. P.

Plichta, S. j.

Prefekt Departamentu Płockiego

Dekret N. Pana na dniu 14. Marca r. b. zapadły, względem wydanego polecenia Rezydentowi JKMci w Gdańsku czuwania nad utrzymaniem niewzruszenie wolności handlu wisłą obywatelom Xięſtwa Warszawskiego, z mocy artykułu 20 traktatu Tylżyckiego, aż do uyścia téy rzeki służącéy, w treści naſtępnéy:

Wypis z Protokółu Sekretaryatu Stanu

w Pałacu Naszym w Dreznie, dnia 14. Marca 1811.

Frederyk Auguſt,

z Bożey łaski Król Saski, Xiąże Warszawski etc. etc.

Zważywszy korzyści z warunków traktatu Tylżyckiego dla mieszkańców Państwa Naszego Xięſtwa Warszawskiego, ieſt Naszém zdaniem: że podług artykułu 20. rzeczonego traktatu, mieszkańcy Xięſtwa maią zupełne prawo i wolność z swemi ſtatkami płynąć wisłą, aż do samego iéy uyścia w morze, i tam bezpośrzędnie zagranicznym swoie

towary sprzedawać, i nawzaiem od nich kupować. Oraz że miasto Gdańsk żadnéy w téy mierze przeszkody i zawady directe czyli indirecte czynić nie iest mocne.

Na ten koniec rozkazaliśmy Naszemu Rezydentowi w Gdańsku czuwać nad utrzymaniem nienaruszenie wolności takowego handlu i niepodciąganiem iego pod żaden nakład, cło i iakiekolwiek opłaty i owszem obstawać przeciwko wszelakiemu nadwerężeniu, iakieby mu zrządzić usiłowano. Osądziliśmy za przyzwoite i dla mieszkańcow Państwa Naszego korzystne, dadź o tém wiedzieć Naszym Ministrom, aby ci, wczém do ktorego należeć może, na przypadek potrzeby i wydarzenia, w miarę teraźnieyszego Naszego oświadczenia, postąpili.

FREDERYK AUGUST.

Przez Krola: Min. Sekr. Stanu *Stan. Breza.*
Zgodno z oryginałem: Min. Sekr. Stanu *Stan. Breza.*
Zgodno z oryginałem: Min. S. W. *J. Łuszczewski.*
Czempiński, Z. S. *jen.*

do publiczney tychże obywateli Xięstwa Warszawskiego podaiąc wiadomości, wzywam oraz wszystkich w pomienionym handlu nadwerężenia doznaiących, iżby do rzeczonego zwyż Rezydenta w Gdańsku podania swoie czynili.

Płock, dnia 8. Kwietnia 1811.

A. Sumiński, Z. P.

Plichta, S. *j.*

Prefekt Departamentu Płockiego

Gdy konwencyą między N. Panem a Królem JM. Pruskim, względem uchylenia w obydwóch Państwach prawa retractus czyli abschossu w d. 11. List. r. z. zawartą, ustanowionem zostało: iż wyprowadzaiący się z kraiu, powinien nayprzód długi swe zaspokoić na mieyscu, i że pod wolnością wywozu maiątku bez opłaty, nierozumie się wolność emigrowania z kraiu bez podlegania przepisanym w tym względzie prawidłom; przeto, chcąc każdego interessowanego od zwłoki w żądaniu swoiem zabespieczyć, iakiey przez niezachowanie potrzebnéy formalności koniecznie doznać by musiał, na mocy reskryptu JW. Min. policyi z dnia 15. m. b. podaię do publicznéy wiadomości: iż każdy życzący sobie wynieść się wraz z maiątkiem do kraiu Pruskiego, pomimo należnego

udania się o uzyskanie Paszportu emigracyinego, winien od władzy swéy mieyscowéy, iaką iest resp. Burmistrz lub Woyt, zaświadczenie upewniaiące, iako uzupełniaiąc §. 4. wspomionéy konwencyi, wszystkie długi swe zaspokoił, uzyskać i takowe do przedstawienia W. Podprefektowi, o wydanie paszportu uczynić się winnego, załączyć, gdyż inaczéy paszport wydanym mu niezostanie. Burmistrze zaś i Woyci bez opoźnienia na papierze przyzwoitym zaświadczenia takowe zgłaszaiącym się wydawać są obowiązani, zachowuiąc iednak w tym względzie należną ostrożność i zapewnienie się; gdyż za każde niewłaściwe lub nieprzyzwoite onego wydanie, osobiście są odpowiedzialni.

Ninieysze obwieszczenie w dzienniku depart. umieszczone, że w gminach ogłoszoném zostało, Burmistrze i Woyci przed Podprefektami udowodnić maią.

Płock, dnia 26. Marca 1811.

A. Sumiński, Z. P.

Plichta, S. jen.

Prefekt Departamentu Płockiego.

Przesłane mi obwieszczenie JW. Min. Skarbu, zadzierżawienia loteryi klassyczny w Xięstwie Warszawskiém tyczące się, w treści następnéy:

Minister Skarbu.

Z powodu kończącego się w miesiącu Grudniu r. b. kontraktu z JP. Szweykowskim i Komp. o dzierżawę loteryi klassycznéy w Xięstwie Warszawskiém zawartego, uwiadamiaiąc interessowaną publiczność: iż takowa loterya w dalszą dzierżawę przez publiczną licytacyą, więcéy daiącemu wypuszczoną będzie. Wzywa każdego do podięcia się téy entrepryzy ochotę maiącego, a dostateczne bespieczeństwo dla Skarbu wystawić będącego wstanie, aby w dniu 28. Maia r. b. w Warszawie w biorze Ministeryi Skarbu wydziału dochodów loteryi przed delegowanym do téy czynności W. Woyczyńskim konsyliarzem M. S. stawił się, plany ciągnień przez siebie zaproiektowane, niemniey kaucyą na zabespieczenie Skarbu stawić się maiącą, okazał, i kondycye do przyięcia dzierżawy podał. Po roztrząśnieniu których większe korzyści i dogodnieysze dla Skarbu warunki podaiącemu, pierszeństwo przyznaném zostanie; wreszcie o kondycyach, na iakich tyle razy rzeczona dzierżawa z strony Skarbu wypuszczoną będzie, każdy interessent przed wyzna-

czonym do licytacyi terminem w biorze Minifteryi u Ur. Domżalskiego Refferenta wydziału loteryi zainformować się może.

w Warszawie, dnia 7. Marca 1811.

Węgleński.

Zgodno z oryginałem: *J. Czyżewski*, S. J. M.

do publiczney podaię wiadomości. Płock, dnia 25. Marca 1811.

A. Sumiński, *Z. P.* *Plichta*, *S. jen.*

Prefekt Departamentu Płockiego

Czyniąc zadosyć wezwaniu Sądu Podsędkowskiego cywilnego Wydziału Lipnowskiego, podaię do publiczney wiadomości opis skradzionych przez Stanisława z nazwiska niewiadomego rzeczy i teraz w depozycie Sądu Podsędkowskiego Lipnowskiego zoftaiących z wezwaniem, aby czuiący się bydź na nich uszkodzonym, do Sądu Podsędkowskiego w Lipnie udał się, a po złożoney doftateczney legitymacyi własność swoią otrzymać może.

Ninieysze obwieszczenie w Dzienniku departamentowym umieszczone, Burmiftrze i Woyci w gminach ogłosić, i, że się tak ftało, przed Podprefektami udowodnić maią. Płock, dnia 3. Kwietnia 1811.

A. Sumiński, *Z. P.*

Plichta, *S. j.*

Regeftr spisanych rzeczy, ukradzionych przez Stanisława chłopaka przybyłego z Kobrzeńskich Rumunkow od Antoniego Grzelaka w przytomności Kaźmierza Leśniewskiego, Jana Łączkiewicza w Nadrożu zamieszkałych dnia 2. Lutego 1811.

1. Zupan granatowy z kirem czerwonym, sznorkiem iedwabnym iasno niebieskim i galonkami wedle kołnierza na bokach i kiesionkami złotemi obłożony.
2. Kaftan ciemno zielony, z podszewką czerwonego kiru z sznorkiem żółtym i galonkami na przodku i na bokach wedle kołnierza złotem.
3. Pasow włoczkowych 2, ieden czerwony, drugi bręgowaty.
4. Siołki iedwabne z sprzączkami i drutami.
5. Guzikow ftalowych 17.
6. Weftka iedwabna z płotnem i guzikami.
7. Guzikow ftalowych tuzinow 2.
8. Kiru białego łokci 1 i poł.
9. Suknia cycowa, cycu szarego z kropkami białemi.

10. Suknia cycowa czerwona bez rękawow.
11. Szpancerek perkalowy z wstążką, i na dole szamerowany.
12. Sznorowka ciemno wiecznosiwa z kiesionkami obkładanemi wstążką rużową.
13. Fartuch drukowy.
14. Chustka bawełnicowa żołta z czerwonemi kwiatami.
15. Chustka rużowo iedwabna z niebieskiemi brzegami.
16. Czołko manszestrowe czarne z koronkami czarnemi cycem podszyte.
17. Czepek muślinowy wyszywany.
18. Trzewiki skorkowe z modnemi sprzączkami.
19. Nici moteczkow 2.
20. Nici farbowanych motkow 2.
21. Łyżek cynowych 3.
22. Puszewka, w ktorey rzeczy są zaregestrowane.

Prokurator Królewski

przy Trybunale cywilnym Departamentu Płockiego.

Dekret Nayiaśnieyszego Pana d. d. Drezno, dnia 6. Marca r. b. obeymuiący przepisy, względem należytości Pisarzom sądowym, w osnowie następney:

Wypis z Protokółu Sekretaryatu Stanu

w Pałacu Naszym w Dreznie, dnia 6. Marca 1811 r.

Frederyk August,

z Bożey łaski Król Saski Xiąże Warszawski etc. etc.

Na przełożenie Naszego Ministra Sprawiedliwości, i po wysłuchaniu Naszey Rady Stanu, postanowiliśmy i stanowiemy następuiące przepisy względem należytości Pisarzom sądowym w Xięstwie Naszém Warszawskiem.

Artykuł 1.

Pisarze sądowi przy Sądach pokoiu, w Wydziałach: poiednawczym i spornym, mocni będą żądać od Extraktu zaświadczeń protokółow i innych dzieł, w tychże Sądach spisanych, gdy tych wyięcie od stron żądaném będzie, bez względu na liczbę arkuszy,

w Warszawie Złoty 1 groszy 15.
w Miastach departamentowych Złoty 1 groszy 10.
w Miastach powiatowych Złoty 1.

Oprocz należytości powyższey od Extraktu, strona obowiązana zapłacić copialia od arkusza każdego Złoty ieden tak w stolicy, iak i innych mieyscach, rachuiąc na każdy stronie po 25 wierszy, a w wierszu po 18 syllab.

Art. 2.

Opłata podobna należeć będzie Pisarzowi od wszelkich Kopiy i Extraktow zapadłych wyrokow.

Art. 3.

Od spisania oryginalnych Protokółow i innych Aktow Pisarzowi nic się nie należy.

Art. 4.

Pisarze przy Trybunałach pierwszéy Instancyi i Trybunałach handlowych mocni będą pobierać od Extraktow, zaświadczen, protokółow i innych dzieł w Trybunałach spisanych, gdy tych wyięcie od stron żądaném będzie, bez względu na liczbę arkuszy,

w Warszawie Złotych 2.

w Miastach departamentowych i innych Złoty 1 groszy 15.

Oprocz należytości powyższéy od Extraktu, strona obowiązana zapłacić copialia, od arkusza iednego Złot. ieden, rachuiąc na każdéy stronie po 25 wierzy, a w wierszu po 18 syllab.

Art. 5.

Opłata podobna należeć będzie Pisarzowi tak w stolicy, iak i innych mieyscach od wszelkich Kopii i Extraktow zapadłych wyrokow.

Art. 6.

Od spisania oryginalnych Protokółow i innych Aktow sądowych Pisarzowi nic się nie należy.

Art. 7.

Pisarze Sądu appellacyynego pobieraiąc tęż samą należytość za copialia, co Pisarze Trybunałow, mocni będą od Extraktu każdego, bez względu na liczbę arkuszy, żądać Złot. trzy.

Art. 8.

Od stron, które ubostwo swe udowodniły i od kosztow sądowych uwolnione są, żadnéy opłaty Pisarze żądać nie mogą, iednakże, gdy strona przeciwna na ponoszenie kosztow skazaną zostanie, wolno będzie Pisarzom domagać się ściągnienia należytości powyżey przepisanych od strony przeciwnéy.

Art. 9.

Oprocz powyżéy dozwolonych opłat i Dekretem Naszym 4go Października 1809 (gdzie takowe mieysce znayduią) obiętych, pod żadnym pozorem Pisarze od stron nic wymagać nie mogą.

Art. 10.

Pisarz, któryby w sprawach szybkiego zadecydowania w dniu tymże, w którym wyrok zapadł, stronie żądaiącéy wydania Extraktu wyroku, Extraktu nie wydał, w innych zaś sprawach, wydanie żądanego Extraktu wyroku, naywięcéy przez sześć dni opoźnił, lub któryby wypisow Aktow sądowych w Art. 1. i 4. ninieyszego Dekretu wspomianych, stronie żądaiącéy w przeciągu sześć dni nie wydał, podlegać będzie za pierwszym razem uchybienia, w każdym z tych przypadkow, karze zawieszenia przez dni 14, za drugim przez miesiąc ieden, a za trzecim karze utraty Urzędu, z wolnem od niego poszukiwaniem szkod wszelkich stronie z téy zwłoki wynikłych.

Dopełnienie i umieszczenie w Dzienniku praw ninieyszego Dekretu Ministrowi Naszemu Sprawiedliwości polecamy. FREDERYK AUGUST.

Zgodno z oryginałem. (L. S.) przez Króla Min. Sekr. Stanu
Felix Łubienski, Stan. Breza.
Minister Sprawiedliwości. Zgodno z oryginałem Min. Sekr. Stanu
(L. S.) (podp.) Stan. Breza.
Antoni Joneman, Sekr. jeneralny.
podaie ninieyszém do publiczney wiadomości. w Płocku, dnia 5. Kwietnia 1811.
Turski. *Bielski, S.*

Stanisław Sonnenberg, Patron przy Trybunale cywilnym Płockim, mieszkaiący w Płocku przy ulicy Warszawskiey pod Numerem 275. iako ex officio ustanowiony Kurator massy po s. p. JWm Jgnacym Działyńskim, uwiadamia Kredytorów teyże massy ninieyszém: iż termin konwokacyyny Kredytorów na dzień 17. Czerwca r. b. tu w Płocku w Trybunale cywilnym pierwszéy Instancyi Departamentu Płockiego Wydziału II. zrana o godzinie 9tey wyznaczony iest, a to po to:

1) aby Kredytorowie deklaracye swe złożyli,
   a. względem opisu sporządzonego stanu teyże massy,
   b. względem ustanowienia Kuratora;
2) aby Kredytorowie podali dalszy proiekt tak administrowania tą massą, iako też windykowania oney.

Wzywa więc wszystkich Kredytorów, aby się na terminie tym tu w Płocku osobiście, czyli przez umocowanego Plenipotenta stawili, na których im Patronowie przy Trybunale cywilnym tuteyszym UUr. Maykowski, Mezer, Andrychewicz, Ligowski, Niekrasz, Smoliński, Gronwald, Niesiobędzki, Starczewski, Gothard, Schultz, Łukowski, Bórski, Kraiewski podani zostaią.

w Płocku, dnia 16. Marca 1811 r.

Stanisław Sonnenberg.

Wny Podprefekt powiatu Przasnyskiego zawiadomił pod dniem 29. Marca r. b. iż według doniesienia Woyta gminy Pajewa szwelic tegoż powiatu, we wsi Gogolach wielkich gminy rzeczoney, złodziey od straży nocnéy przestraszony odbiegł wołu czarnego z białemi rogami, łysego; niemniéy, że we wsi Gogolach steczkach uiętą została na gościńcu Klacz gniada, mała, które to zguby w wsiach wspomionych znayduią się. Redakcya Dziennika uwiadamia przeto ninieyszém interessowanych, iżby się po swą własność w mieysca powyższe udali.

Płock, dnia 10. Kwietnia 1811. *Redakcya.*

Dodatek

DODATEK
do Dziennika Departamentowego Num. 28.

ZAKONCZENIE
rozprawy o dodatnich urządzeniach.

W każdym razie, gdzie idzie o wytłomaczenie dla czego w iednym rodzaiu powołania i zarobku społubieganie zmnieysza, a w drugim zwiększa się, należy wszyſtkie trzy przyczyny, rownowadze przeszkadzaiące, wziąść na uwagę, niechcącli iednoſtronnie, a przeto mylnie sądzić o rzeczy. Daymy, iż do pewnego powołania niemożna mieć doſtateczney liczby ludzi bez przymusu, iak to naprzykład, względem proſtych żołnierzy bezmała wszędzie okazuie się; to iuż sam przymus ieſt dowodem, iż to powołanie, co do swych korzyści i szkod w ogólności, ieſt nad inne powszechne upośledzoném. Atoli ztąd niewynika, iż to powołanie, od którego ludzie do tamtego przeyść nie są skłonni, zawsze powszechny ſtopien korzyści szkod przewyższa, lub właśnie na nim znayduie się; owszem może ono rownież go niedochodzić (iak się ma rzecz bezwątpienia względem powołania niewolnych robotników wieyskich w wielu kraiach, którzy przecież mimo to służby woyskowéy z chęcią nieprzyymuią;) dość na tém, że takie powołanie mniéy ieſt dezawantażowne iak żołnierka.

Daymy przeciwnie, iż do pewnych rodzaiów powołan wielki ieſt natłok konkurrentów, iak naprzykład w naszym kraiu do wszelkich funkcyy publicznych; to mimo wszelkie narzekania officyaliſtów na małe pensye, które w prawdzie z spadaiącą srebra wartością, razem spadaią, przewaga mieysc takich co do ogółu korzyści i szkod z nimi złączonych, nad inne rodzaie powołan, właśnie przez to ciśnienie się iasno ieſt udowodnioną. Atoli przyczyny tego nietylko w samych funkcyach, lecz i w innych powołaniach śledzić należy.

Niewątpliwą ieſt rzeczą, iż w wielu funkcyach śrzedniéy nawet i niższéy rangi, praca przez officyaliſtę aktualnie pełniona, ile przy pomocy bezpłatnych applikantów, nad iéy wartość ieſt wynadgrodzoną, uważaiąc szczególniéy, iż to wynadgrodzenie ieſt ciągłe, i gdy do niego procz pensyi i ubocznych akcydensów doliczy się powaga, wpływ i widok dalszego awansu i pensyi łaskawéy na ſtarość.

Atoli ów nacisk niezawodnie i ztąd pochodzi, iż w innych powołaniach i zarobkach, porownywaiąc ogół ich korzyści i szkod z funkcyami, przeważaiąca naſtąpiła niedogodność.

Dla śrzedniego ſtanu, co raz większego poloru nabieraiącego, rzemiosła i rękodzieła, w których exiſtuie ieszcze konieczność terminowania, i złączone z temże obowiązki służebnicze uczniów, ſtaią się co raz bardziéy odrażaiącemi. Gdy zatém maiętnych rzemieślników synowie do wyższych ſtopniów, a mianowicie do urzędniczego cisną się ſtanu, a z synów urzędniczych żaden nieidzie do rzemiosł, ſtan rzemieślniczy w kulturze opoźnia się i właśnie dla tego ſtaie się coraz mniéy powabnym. Procz tego rękodzieła nie w iednym kraiu niemogą bydź daleko posuniętemi, z przyczyny że im na główney zbywa podſtawie, to ieſt na tym wielkim po-

kupie, iaki od wolnego i maiętnego zależy ludu wieyskiego. Jest to okoliczność, o którey w przedsięwzięciu tylu kunsztownych śrzodków, rozkrzewienie rękodzieł na celu maiących, zapomina się, czyli raczey o którey tam, gdzie Panowie owego ludu wpływ maią do prawodawstwa, rozmyślnie zamilcza się. Zaś stan kupiecki, ile w niższych swych rozgałęzieniach, nadto iest napchany, ażeby większą ieszcze mogł obiąć liczbę tych co teraz do funkcyy się cisną. Wreście i rolnictwo niemoże z nich wielu umieścić, póki dla mnostwa dobr koronnych, dla ograniczoney sprzedayności wielu gruntów i dla utrudnioney rozdzielności bezmała wszystkiey ziemi, nabycie gruntowey własności nadto mało przynosi korzyści; gdyż z powodu wielkiey konkurrencyi kupców, a małey ilości sprzedayney ziemi, wartość oney nadto idzie w górę, ażeby łożony na nią kapitał należyty zysk wydadź potrafił.

Zawsze życzyć należy, ażeby młodzieży z klassy srzedniey, która teraz tak zapamiętale ciśnie się do funkcyy, inszy sposob do życia był otworzony a niema dobroczynnieyszego, iak gdyby iey nabywanie własności gruntowey przez zmnieyszenie wspomnionych przeszkod zostało ułatwioném.

Prawodawcy częstokroć probowali ustanowić płacę robotników w existuiących rożnych zarobkach. Nietylko w Prusach, lecz i w Anglii robiono tę probę częstokrotnie. W ostatnim kraiu existuie do tego momentu prawo ustanawiaiące pod karą surową płacę krawczyków.

Ile razy zwierzchność wydaie urządzenie względem stosunków między Panami a robotnikami, z powodu zachodzącego między nimi sporu, zawsze Panowie są iey w tey mierze doradzcami. Jeżeli zatém urządzenie to wypadnie na awantaż robotników, iak naprzykład Angielskie prawo, według którego płaca robotników nie w towarach, iak dawniey częstokroć bywało, lecz w gotowiźnie zaspakaiać się winna; zawsze urządzenie takie będzie słuszne i sprawiedliwe: zaś niezawsze rzecz tak się mieć będzie, ieżeli toż urządzenie sprzyia Panom lub maystrom.

Ci zazwyczay w częstych swych względem zniżenia płacy robotników zmowach zawieraią z sobą związek, iż ten co wyższą, nad pewną cenę, robotnikom swym postąpi płacę, karze pieniężney ma podpadać. Gdyby robotnicy wzaiemną zrobili zmowę, iż kto pewną przyymie płacę, pewney karze pieniężney winien podpadać; policya surowoby ich za to ukarała: a gdyby policya niebyła parcyalną rowniezby i z Panami postąpiła.

Użalenia się robotnikow, iż ustanowienie płacy nayzręcznieyszego i naypilnieyszego z nich na rownym z zwyczaynym robotnikiem stawia stopniu, zdaią się bydź zupełnie sprawiedliwe; co naturalnie wszelką emulacyą i chęć do wynalazkow musi przytłumiać.

W dawnych czasach było wszędzie zwyczaiem, przez taxy na żywność i insze towary regulować zyski handluiących nimi osob. W Anglii iuż tylko taxy na piekarzy są znane, gdy tymczasem bezmała we wszystkich innych kraiach policya mieyska, procz piekarzy, ieszcze i rzeźników, piwowarów i przekupniów do cen taxowych zobowiązuie. Gdzie te zarobki do korporacyy, a ile do ograniczonych w liczbie są przywiązane; tam uregulowanie ceny pierwszych życia potrzeb może bydź potrzebnem: lubo właśnie ten sam duch korporacyyny, który podobne przedsięwzięcia czyni potrzebnemi, oneż znowu bezskutecznemi robi, i przez uięcie w miarze

i wadze towarów, lub przez zmnieyszenie ich dobroci, ceny taxowéy uniknąć potrafi. Gdzie zaś niema korporacyy, tam sama konkurrencya lepiéy cenę owych życia potrzeb reguluie, aniżeli iakakolwiek bądź taxa policyyna.

Proporcya między rożną ceną płacy i zysku w rożnych pracy i kapitału użyciach, przez wyiaśnione dotąd przyczyny tak iest uregulowaną, iż zbogacenie się lub zubożenie narodu, bieg gospodarstwa narodowego postępy czyniący, niezmieniający się, lub wsteczny, małą w niéy sprawiać zdaią się odmianę. Gdy w kraiu bogatym, lub w bogactwo wzrastaiącym płaca krawczyka Złotych 24 na tydzień, a płaca garbarczyka Złotych 36 wynosi; wtedy w kraiu ubogim, lub podupadaiącym, supponuiąc że wszystko inne w zwyczaynych iest karbach, płaca garbarczyka zapewne Złot. 18 będzie wynosiła, gdy płaca krawczyka Złot. 12 w nim wynosi. A gdy w pierwszym kraiu zysk w pewnym iakim zarobku ośm procentów, a w niepewnieyszym dwanaście wynosi; w ostatnim kraiu zysk w niepewnym zarobku zapewne 15 procentow będzie wynosił, gdy w pewnym 10 wynosi. Z odmianami w maiątku i toku gospodarstwa narodowego zachodzącemi, zmieniaią się w prawdzie ogólne ceny płacy i zysku; atoli w koncu we wszystkich pracy i kapitału użyciach iednakowo zmieniać się muszą. Proporcya zatém między niemi musi zostać iednaka, i przez podobne fata narodowe nie łatwo, a przynaymniéy nie na długi czas, zmienioną bydź może.

Pisarz Trybunału cywilnego I. Instancyi Departamentu Płockiego

Podaie niniejszém do publicznéy wiadomości, że na dniu 12. Lipca r. b. Dobra Pokrzywnice mała i wielka z przyległościami i inwentarzami w protokole zaięcia wyrażonemi, zaięte zostały, i że takowe zaięcie w biorze konserwatora hypotek dep. Płockiego dnia 27go Listopada r. b., w kancellaryi zaś Trybunału dnia 10tego Grudnia 1810 zapisaném zostało.

Dobra przerzeczone są dziedziczne Ur. Błazeia Kraiewskiego, w dobrach tychże zamieszkałego; zaaresztowanie zaś nastąpiło na żądanie W. Teodora Kraiewskiego, Pisarza aktowego powiatu Mławskiego, zamieszkanie przybrane u Ur. Sonnenberga Patrona w Płocku przy ulicy Warszawskiey pod Nr. 275. maiącego.

Zaaresztowane nieruchomości leżą w tuteyszym departamencie w gminie Janowieckiéy w powiecie Mławskim i wskazuią się następnie: Pokrzywnica mała i wielka dziedziczne dobra, w ktorych znayduią się dworki 2, Lamus, stodoły, spichlerze, owczarnie, wozownia, staynie, kurniki, wszystkie z drzewa wystawione; budynkow z drzewa wystawionych 15 z potrzebném zabudowaniem, w ktorych mieszka 10 ciągłych gospodarzy, 7 kopczarzy, kowal, owczarz, karczma w węgieł wystawiona przez arendarza zamieszkała; obszerność wynosi procz gruntow Chłopskich włok Chełminskich 40, morgow 3, prętow 180, do ktorych przyległości należą następne:

a) Część na Janowcu kościelnym prętow Chełm. 34 wynosząca, na ktoréy wybudowana iest karczma;
b) Część na Bukowcu małym z morg. Chełm. 19 prętow 101 składaiąca się;

c) Część na Bukowcu wielkim morgow 25, prętow kwadrat. 290 miary Chełminskiey wynosząca;
d) Część na Szczepkowie borowém, maiąca morgow 20, prętow 146 miary Chełminskiey.
e) Część na Gewartach czyli Siedlisko prętow 26 wynoszące, na ktorém karczma z wiazdem z drzewa pobudowana.

Dobra Pokrzywnica wielka i mała oraz przyległości pod a. b. c. są w zagospodarowaniu Wgo Błazeia Kraiewskiego dłużnika; przyległości zaś pod d. w possessyi Ur. Kostarczyk Szczepkowskiego, pod e. w possessyi Ur. Krystyana Czarneckiego dziedzica wsi Sienny; graniczą z dobrami Bukowcem małym, Piotrkowem, Kołakami, Janowcem, Waśniewem etc.

Pierwsza publikacya nastąpi na audyencyi w dniu 29. Stycznia 1811 r.

Kopie aktu zaięcia zostawione zostały Sołtysom w Janowcu kościelnym Szymanowi Tyborowskiemu, w Pokrzywnicy zaś Macieiowi Troianowskiemu, oraz Pisarzowi Sądu pokoiu w Mławie Ur. Zielinskiemu.

Wyciąg ninieyszy został w Sali audyencyonalnéy Trybunału zawieszony w dniu 11. Grudnia 1810 roku, i podobny wydany Patronowi Ur. Sonnenbergowi popieraiącemu zaaresztowanie.

Że w dniu 29. Stycznia 1811 roku do pierwszéy publikacyi przeznaczonym podanym zbiorem warunkow licytacyinych Ur. Sonnenberg Patron, zaięcie popieraiący postąpił za też dobra 53000 Złot. polsk.

Że do przygotowuiącego przysądzenia dzien 4. Kwietnia 1811 roku na audyencyi Trybunału cywilnego I. Instancyi Departamentu Płockiego w domu Rządowym odbywaiącéy się od godziny 9tey zrana do pierwszéy popołudniu iest przeznaczony.

Wyciąg ninieyszy wtorego obwieszczenia zawieszonym został dnia 31. Stycznia 1811 roku w Sali audyencyonalnéy Trybunału, i podobny Ur. Sonnenbergowi Patronowi zaięcie popieraiącemu wydany.

Że w dniu 4. Kwietnia 1811 roku do przygotowuiącego przysądzenia przeznaczonym pomimo na teraz wyłączenia z pod zaięcia karczmy na Gewartach pod e. wyrażonéy, stosownie do wyroku Trybunału swego dnia 30. Marca 1811 roku na powodztwo Ur. Czarneckiego ferowanego dobra przerzeczone Pokrzywnica wielka i mała z przyległościami i inwentarzami za summę 53000 Złot. polsk. Ur. Sonnenbergowi Patronowi zaięcie popieraiącemu pod kondycyami i zastrzeżeniami w warunkach licytacyinych wyrażonemi tymczasowo przysądzone zostały, i że do ostatecznego przysądzenia dzien 12. Czerwca 1811 roku na audyencyi Trybunału przeznaczony iest.

Wyciąg ninieyszy trzeciego obwieszczenia w Sali audyencyonalnéy Trybunału dnia 5. Kwietnia r. b. wywieszony, i podobny Ur. Sonnenbergowi Patronowi zaięcie popieraiącemu, wydany został.

Dan w Płocku w kancellaryi Trybunału cywilnego Departamentu Płockiego, dnia 5. Kwietnia 1811 roku.

Ostrowski.